

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 52. Milo II. Episcopus Teruanensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

misit Fridericum Episcopum Acriensem, Sæcul. XII.
 qui absentibus Adversariis ab Hadriano A.C. 1160.
 Papa, ingentis pretii donis, ut ferebatur,
 obtinuit, ut Amalricus confirmaretur,
 eique Pallium attulit. Amalricus Pa-
 triarcha Latinus Hierosolymitanus nu-
 mero octavus illam Ecclesiam annis vi-
 ginti duobus rexit. Ipso sedente, alius
 in Regno successit Dominus; nam Bal-
 duino tertio Rege, die undecima Fe-
 bruarii anno Domini millesimo centesi-
 mo sexagesimo secundo, Regni sui vige-
 simo, ætatis trigesimo tertio, fatis fun-
 cto, cum nullam prolem relinqueret,
 Frater ejus Amalricus successit, qui octi-
 duo post obitum Balduini elapso, in Guil. Tyr. XVIII. ult.
 Ecclesia S. Sepulchri coronatus, exinde & XLX. c. I.
 annis duodecim & dimidio rerum poti-
 tus est.

§. LII.

Milo II. Episcopus Teruanensis.

In Francia Beatus Milo Episcopus Terua- Bibl. Præm.
 nensis decima sexta Julii anno mil- p. 460.
 lesimo centesimo quinquagesimo octavo, Gall. Chron.
 postquam illi Ecclesiæ annis viginti se- to. 2.
 ptem præfuisset, ad cœlestia migravit. Fol. 430.
 Jamque ipsius nepos Milo II. Canonicus
 Regularis, & ejusdem Ecclesiæ Archi-
 diaconus Successor fratris electus erat,
 quem cum Samson Archiepiscopus Re-
 menis consecrare parat, Clerici Bono-
 nenses

Hist. Eccles. Tom. XVII.

C c nenses

Sæcul. XII.
A.C. 1161.

Opus. 33.
c. 1. in fi. ap.
54. n. 19.

Joa. Sar.
ep. 41.

Ap. Marlot.
tom. 2.
p. 371.

nieneses reclamarunt, & ad Sacram Sedem appellarunt; dicebant enim, sibi Episcopum proprium competere, qualem olim habuissent, adeoque Milonem tantum ad Sedem Teruanensem ordinandum esse. Eorum causæ illud favebat, quod Hincmarus Bononiam Urbibus Episcopalibus Provinciæ Remensis adnumerasset. Neutiquam cessit Adversariis Milo, sed Romam profectus causam suam defendit, quam etiam Joannes Saresberiensis Papæ commendavit, Clericos Bononienses ambitionis accusans. Postquam igitur etiam Clerici Legatos Romam misissent, Papa, auditis partibus, judicavit, Ecclesiam Bononiensem in eo statu, in quo usque in eam diem fuisset, relinquendam esse, ac Milonem II. in Episcopum Teruanensem, salvo Jure Metropolis, ordinavit. Hæc ex Bulla Alexandri ad Samsonem Archiepiscopum Remensem directâ, & Anagninæ decima septima Januarii anno millesimo centesimo sexagesimo primo data, cognoscimus. Ceterum in urbe Bononiensi tunc demum Cathedra Episcopalis erecta, cum Teruana post annos quadringentos everfa est.

Eodem anno 1161. Samson Archiepiscopus Remensis vigesima prima Septembris mortem oppetiit, postquam in Abbatia Igniacensi Ordinis Cisterciensis,

ab

ab Antecessore ejus fundata, vestem Monasticam induisset, ubi etiam sepultus est. Sæcul. XII.
A.C. 1161.

Successorem nactus est Henricum, Regis Ludovici fratrem, antea Episcopum Belyacensem, & olim Cisterciensem Monachum, quem Clerici populusque Remensis unanimes Archiepiscopum elegerunt. Ergo decima quarta Januarii anno millesimo centesimo sexagesimo secundo ad illam Cathedram translatus, Sup. Lib.
LIX. §. 44. annis tredecim sedit.

Haud diu postquam Episcopum Teruanensem confirmasset, Alexander Papa Regis & Ecclesiæ Anglicanæ precibus dedit, ut Eduardus Rex, ante annos nonaginta quinque ad cœlestem Beatitudinem translatus, Sanctorum catalogo insereretur. Quod ex Bulla Sup. Lib.
LXI. §. 18.
Alex. ep. 3. ad Episcopos ceterosque Angliæ Prælatos directa, & Anagninæ septima Februarii anno millesimo septingentesimo sexagesimo primo data discimus. In ea dicit Pontifex, tanti momenti causas de consuetudine non nisi in solemnibus Conciliis definiri. S. Eduardus quinta die Januarii inter Confessores colitur. Martyr.
Rom. 5.
Jan.

§. LIII.

S. Petrus Tarentasiensis Alexandro favet.

Alexander Papa edoctus, quanto zelo
S. Petrus Archiepiscopus Tarentasiensis

Cc 2

tasiensis